

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Θα συνεχίσουμε να φυλάσσουμε την αρχοντιά της Ρωμιοσύνης” - Εορτασμός εκατονταετηρίδας Μητρόπολης Πριγκηποννήσων

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Την ακλόνητη βεβαιότητα ότι οι κληρονόμοι των οσίων και των ιερών του Γένους θα συνεχίσουν αμετακίνητοι την παρουσία και την καλή μαρτυρία της πίστεως εις Χριστόν, της αγάπης και της ελπίδος, φυλάσσοντας όσα παρελάβαν, τα ιερά και τα όσια των πατέρων τους, τους ναούς και τα προσκυνήματά τους, τις παραδόσεις και την αρχοντιά της Ρωμιοσύνης, εξέφρασε από την Πρίγκηπο ο [Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#).

Χθες, 14 Ιουλίου 2024, Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Δ' εν Χαλκηδόνι Οικουμενικής Συνόδου, ο Παναγιώτατος προέστη στον επίσημο εορτασμό της εκατονταετηρίδος της Ιεράς Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων που πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Δημητρίου Πριγκήπου.

Στην Πατριαρχική Θεία Λειτουργία συλλειτουργήσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες: Γέρων Πριγκηποννήσων **κ. Δημήτριος**, Φιλαδελφείας **κ. Μελίτων**, Σεβαστείας **κ. Σεραφείμ**, Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας **κ. Παντελεήμων**, Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως **κ. Βαρνάβας**, Μεσσηνίας **κ. Χρυσόστομος**, Σμύρνης **κ. Βαρθολομαίος**, Σύμης **κ. Χρυσόστομος** και Φαναρίου **κ. Αγαθάγγελος**.

Κατά την αντιφώνησή του προς τον Μητροπολίτη Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριο, ο Παναγιώτατος αρχικά αναφέρθηκε στην ίδρυση της Ιεράς Μητροπόλεως και τη συμπλήρωση εκατό ετών ζωής της.

Χαλκίτες και οι εννέα Μητροπολίτες Πριγκηποννήσων

“Δοξάζομεν τόν Θεόν τῶν πατέρων ἡμῶν, τόν ἀξιώσαντα πάντας ἡμᾶς νά συναχθῶμεν ἐπὶ τό αὐτό εἰς τόν πανίερον καί καλλιμάρμαρον Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου Πριγκήπου, διά νά τιμήσωμεν καί νά συνεορτάσωμεν σκιρτῶντες τῷ πνεύματι τήν συμπλήρωσιν ἑκατονταετίας ὅλης ἀπό τῆς ιδρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων ὑπό τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατά τό «κανονικόν ἔθος» καί συμφώνως πρός «τάς ἀνάγκας τῶν καιρῶν καί τήν κοινήν τοῦ ὅλου τῆς Ἐκκλησίας συγκροτήματος ὠφέλειαν».

Ὅντως, θεοκίνητος ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ ἀοιδίμου Προκατόχου τῆς ἡμῶν Μετριότητος Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ζ΄ καί τῆς περί αὐτόν Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, προσθέσασα εἰς τάς ἐν Τουρκίᾳ Ἐπαρχίας τοῦ Θρόνου, μετά τήν ἐπελθοῦσαν συρρίκνωσιν τοῦ πληρώματος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας διά τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης, μίαν νέαν εὐπλουν ὀλκάδα. Ἐκτοτε, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πριγκηποννήσων, ὑπό τήν σοφὴν διακυβέρνησιν τῶν ἐννέα οἰακοστροφῶν της,

έπορεύθη ἄχρι τῆς σήμερον ἐν καιροῖς εὐδίας καί ἐν καιροῖς ὁδυνῶν καί ὠδίνων, μαρτυροῦσα θεαρέστως περί τῆς ἐλθούσης ἐν Χριστῷ χάριτος καί τῆς ἐρχομένης αἰωνίου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διακονοῦσα τόν ἐπίγειον καί τόν αἰώνιον προορισμόν τῶν πνευματικῶν τέκνων αὐτῆς.

Καί οἱ ἐννέα Μητροπολῖται Πριγκηποννήσων ἐφοίτησαν εἰς τήν Τροφόν Ἱεράν Θεολογικήν Σχολήν Χάλκης, φορεῖς ἅπαντες τοῦ πνεύματός της, τοῦ πνεύματος τοῦ Φαναρίου, τῆς ἀκλονήτου πιστότητος δηλονότι εἰς τά πατρῶα δόγματα καί τάς θεοτερπεῖς παραδόσεις τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἀγαπητικῆς μερίμνης διὰ τόν ἄνθρωπον, δι' ὃν Χριστός ἀπέθανεν. Εἰς τήν Θεολογικήν μας Σχολήν ἴσχυε τό Πατερικόν, ὅτι ἡ «πρᾶξις» εἶναι «ἐπίβασις» τῆς «θεωρίας». Ἐκ τῆς μετοχῆς εἰς τήν λειτουργικήν, κοινοβιακήν καί ἀσκητικήν ζωήν, ἐδιδάχθημεν νά ἀνιχνεύωμεν ὁλόκληρον τήν πίστιν καί τήν θεολογίαν μας εἰς τό ράσον, τό πετραχήλι, τήν κανδήλαν, τό κερί, τό θυμίαμα, εἰς τούς ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καί τήν ψαλμωδίαν, εἰς τήν γλυκύτητα τῶν ἱερῶν προσώπων εἰς τάς εἰκόνας. Ἡ καθημερινή λατρευτική ἐμπειρία ἦτο ὁ ἀσφαλέστερος καί πληρέστερος τρόπος οἰκειώσεως τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεώς μας. Αὐταί συνδέουν, ἐνώνουν καί χαρακτηρίζουν ὅλους τούς Χαλκίτας”.

«Το DNA της Εκκλησίας»

Αναφερόμενος στους Πατέρες της Δ' Οικουμενικῆς Συνόδου, εἶπε: “Τιμῶμεν σήμερον, κατά τήν εὐσημον ἡμέραν τοῦ ἐπισήμου ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων, τούς 630 Πατέρας τῆς Δ' ἐν

Χαλκηδόνι Οικουμενικῆς Συνόδου, οἱ ὅποιοι διετύπωσαν τὸν θεοδίδακτον Ὅρον τῆς Θεανδρικότητος, τῆς ἀσυγχύτου, ἀτρέπτου, ἀδιαιρέτου καὶ ἀχωρίστου ἐνότητος τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν τῷ ἐνὶ προσώπῳ τοῦ προαιωνίου Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ἔχει γραφῇ, «τό δόγμα τῆς Χαλκηδόνης εἶναι ὁ μίτος τῆς Ἀριάδνης, πού σώζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τούς λαβυρίνθους τοῦ ὕλισμοῦ καὶ τοῦ ἰδεαλισμοῦ. Οὔτε ὁ μονοφυσитισμός οὔτε ὁ νεστοριανισμός γεφυρώνουν τό χάσμα μεταξύ οὐρανοῦ καὶ γῆς. 'Τό γάρ ἀπρόσληπτον ἀθεράπευτον· ὃ γάρ ἦνῳται τῷ Θεῷ, τοῦτο καὶ σώζεται'. Ὁλόκληρη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐκφράζει αὐτὴ τὴν ἀλήθεια, ἀποτελεῖ πραγμάτωση τοῦ μυστηρίου τῆς Θεανθρωπινότητος». Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ βιοῦται κατ' ἐξοχὴν εἰς τό μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τό ὁποῖον εὐστόχως ἀπεκλήθη «τό DNA τῆς Ἐκκλησίας». Συμφώνως δέ πρὸς τὴν Εὐχαριστιακὴν Ἐκκλησιολογίαν, διακονεῖ ὁ ἐπίσκοπος, ὡς ὁ προεστὼς τῆς Θείας Εὐχαριστίας, *ex officio* τὴν θεανδρικήν ὑπόστασιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπισκόπου τρέφονται ὅλαι αἱ λοιπαὶ εὐθύναι του, εἰς τὰς ὁποίας ἀποκαλύπτεται πάντοτε ἡ ἐσχατολογικὴ ἀναφορὰ συνόλου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς”.

Για τα 50 χρόνια ιερωσύνης του Μητροπολίτη Πριγκηποννήσων

Στη συνέχεια του λόγου του ο Οικουμενικός Πατριάρχης ἐξήρε το ἔργο του Μητροπολίτη Πριγκηποννήσων. “Υμεῖς, ἱερῶτατε καὶ ἀγαπητέ Μητροπολίτα Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριε, ἐορτάζετε κατὰ τό τρέχον ἔτος τὴν συμπλήρωσιν πεντηκονταετίας ιερωσύνης, ἐξ ἧς τὰ τριάκοντα τέσσαρα ἔτη ὡς ἀρχιερέυς. Σᾶς

συγχαίρομεν διά τήν ἐπέτειον, σᾶς ἐπαινοῦμεν ὀλοκαρδίως διά τήν προσφοράν σας εἰς τήν Ἐκκλησίαν ἐκ τῶν πολλῶν θέσεων εὐθύνης τάς ὁποίας κατείχετε ἐπαξίως καί κατέχετε ἐν αὐτῇ. Ἐξαίρομεν τήν καλλίκαρπον διακονίαν σας εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Πριγκηποννήσων, τήν ποιμαντικήν σας εὐαισθησίαν, τήν θαρρύνουσαν παρουσίαν καί συμπαράστασιν πρός τά πνευματικά σας τέκνα, τά ὁποῖα ἀγαπᾶτε καί σᾶς ἀγαποῦν, ἐξαίρομεν τήν ὠριμότητά σας, τήν φιλόξενον διάθεσιν καί τήν ἀρίστην ὀργάνωσιν τῶν ἐκκλησια-στικῶν πραγμάτων, τάς ὠραίας πρωτοβουλίας σας, καί τήν διαδικτυ-ακήν προβολήν τῶν δράσεων τῆς Μητροπόλεώς σας, συμφώνως καί πρός τό Κυριακόν «οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη» (Ματθ. ε', 14).

Διακονεῖτε τούς πιστούς, χωρίς νά τούς ἀποκόπτετε ἀπό τόν σύγχρονον πολιτισμόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ χῶρος ὅπου ἐκτυλίσσεται ἡ ζωή των, περιβάλλον μέ πολλές προκλήσεις καί ἀδιέξοδα, ἀλλά καί μέ πολλές θετικές προοπτικές, τάς ὁποίας εἶναι ἀδιανόητον νά ἀγνοῶμεν. Ἡ ἀληθής πρόοδος ὅμως εἶναι βεβαίως συνυφασμένη μέ τήν καλλιέργειαν τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν καί μέ τήν πίστιν εἰς τόν ὑψηλόν προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου, πεποίθησις, ἡ ὁποία ζῇ ἀπό τήν αἴσθησιν διά τό μέγα, τό ὑπέρ λόγον καί ἔννοιαν μυστήριον τοῦ Θεοῦ. Ἔχει ὀρθῶς παρατηρηθῇ, ὅτι ἡ λήθη τῆς θρησκευτικῆς διαστάσεως ἐξασθενίζει τό αἰσθητήριον διά τό ἀπαραβίαστον τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρώπου καί ὁδηγεῖ εἰς ποικίλας συρρικνώσεις τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Ὑμεῖς, ἅγιε ἀδελφέ, εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν διακονίαν σας μαρτυρεῖτε περί τῆς ἀληθείας ὅτι «ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι πείραμα, ὅτι εἶναι ἓνα ὄν ξεκάθαρα καθορισμένο ὡς πρός τήν προέλευση καί τόν προορισμό του».

“Θα συνεχίσουμε να φυλάσσουμε τα ιερά και τα όσια”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανέφερε: “ Τιμιώτατοι αδελφοί και προσφιλέστατα τέκνα έν Κυρίω, Γενεαί και αιώνες έρχονται και παρέρχονται, και τά ανθρώπινα πράγματα, άφ’ ενός άποτελοϋν άλυσιν έπαναλήψεων, συγχρόνως δέ έμπερικλείουν άπροβλέπτους έξελίξεις. Οί πιστοί όμως δέν έχομεν διλήμματα. Ό Λόγος έγένετο σάρξ, ήλθεν ό Βασιλεύς, και άπαντες οί πιστοί συμμετέχομεν ήδη, έν τῷ μυστηρίω και τοῖς μυστηρίοις τής Έκκλησίας, εις τήν πορείαν πρός τήν Βασιλείαν, πρός τήν πληρότητα τοϋ έργου τής ένσάρκου Θείας Οίκονομίας. Εις τόν Χριστόν ανήκει τό παρόν και τό μέλλον, ή δέ Έκκλησία Του θά παραμένη εις τόν αἰῶνα τόπος άγιασμοϋ και ένθέου βιοτῆς, θά συνεχίση «νά διανέμη εις τήν οἰκουμένην», ὅπως διακηρύττει πνευματοκινήτως ή Αγία και Μεγάλη Σύνοδος τής Όρθοδόξου Έκκλησίας (Κρήτη 2016), «τά δῶρα τοϋ

Θεοῦ: τήν ἀγάπην του, τήν εἰρήνην, τήν δικαιοσύνην, τήν καταλλαγήν, τήν δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως καί τήν προσδοκίαν τῆς αἰωνιότητος» (Ἐγκύκλιος, Προοίμιον). Ὡς ἀνεφέρομεν καί εἰς ἄλλο κείμενόν μας, τό σύγχρονον ἰδεολόγημα περί «μεταχριστιανικῆς ἐποχῆς» εἶναι ἄτοπον. «Μετά Χριστόν», τά πάντα εἶναι καί θά παραμείνουν εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων «έν Χριστῷ».

Μέ αὐτήν τήν ἀκλόνητον βεβαιότητα, ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα κληρονόμοι τῶν ὁσίων καί τῶν ἱερῶν τοῦ Γένους δηλοῦμεν, γεγονυῖα τῇ φωνῇ, ὅτι θά συνεχίσωμεν ἀμετακίνητοι τήν παρουσίαν καί τήν καλήν μαρτυρίαν τῆς πίστεως εἰς Χριστόν, τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐλπίδος, φυλάσσοντες ἅ παρελάβομεν, τά ἱερά καί τά ὅσια τῶν πατέρων ἡμῶν, τούς ναούς καί τά προσκυνήματά μας, τάς παραδόσεις καί τήν ἀρχοντιά τῆς Ρωμιοσύνης, κοινωνοί τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἀλλά καί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ἐν ἐπιγνώσει ὅτι «τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν» (Ρωμ. η', 28).

Περαίνοντες τόν λόγον, δοξάζομεν τόν πανοικτίρμονα Κύριον, διά τήν μεγάλην χαράν τοῦ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ, ἐν εὐχαριστιακῇ συνάξει, τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς θεοτηρήτου ἱερᾶς Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων, μετά τῶν προσελθόντων ἀδελφῶν ἀγίων Ἀρχιερέων, τοῦ εὐαγοῦς ἱεροῦ κλήρου, τῶν μελῶν τῆς ἐνταῦθα Ὁμογενείας, τῶν προσκυνητῶν καί τῶν φίλων ἐξ Ἑλλάδος καί ἀλλαχόθεν, τῶν ἐκπροσώπων θεσμῶν καί φορέων. Ἡ ἐκ τοῦ συνέγγυς ἐπικοινωνία τῶν προσώπων εἶναι πάντοτε μεγάλη εὐλογία. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, τά πάντα κοινωνία ζωῆς. Δέν εἶναι ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ἀπρόσωπον σύνολον ἀτόμων, ἀλλά «κοινωνία προσώπων», χῶρος «κοινῆς σωτηρίας», «κοινῆς ἐλευθερίας». Ὁ Θεός τῆς πίστεώς μας εἶναι «κοινόν ἀγαθόν». Ἐγκαρδίως καλωσορίζομεν καί εὐχαριστοῦμεν τούς ἀγίους ἀδελφούς ἱεράρχας ἐξ Ἑλλάδος διά τήν παρουσίαν καί τήν ἀγάπην των. Τινές ἀνήκουν εἰς τήν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τινές εἰς τήν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅμως ἅπαντες ἐν σῶμά ἐσμέν καί ἐσθίομεν τό αὐτό σῶμα τοῦ κοινοῦ Κυρίου ἡμῶν καί μεταλαμβάνομεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ποτηρίου Ζωῆς τοῦ αἵματος Αὐτοῦ, κατά τό Γραφικόν «πάντες τό αὐτό

πνευματικόν βρῶμα ἐφάγομεν καί πάντες τό αὐτό πνευματικόν ἐπίομεν πόμα» (Α΄ Κορ. ι', 3-4).

Εὐχόμεθα, ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν, ἱερῶτατε καί ἀγαπητέ Ποιμενάρχα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων, πᾶν δῶρημα τέλειον πρός τό χριστῶνυμον πλήρωμα αὐτῆς διά τόν ἀρξάμενον νέον αἰῶνα πορείας καί μαρτυρίας, δεόμενοι τοῦ πανοικτίρμονος καί ἀγαθοδότου Θεοῦ, ὅπως κρατύνη ὑμᾶς, ἅγιε ἀδελφέ, εἰς τήν πνευματικήν ὑμῶν διακονίαν, εὐλογῇ δέ τόν εὐσεβῆ κλῆρον, τά ἐντιμότατα μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν Πριγκήπου, Χάλκης, Ἀντιγόνης καί Πρώτης, πάντας ὑμᾶς τούς προσελθόντας καί συμπροσευχομένους ἐν τῇ παρούσῃ ἐπετειακῇ ἱερᾷ συνάξει καί τούς δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντας.

Εἰς τούς ἀποδήμους ἀδελφούς ἡμῶν τούς ἐκ τῶν ἐρατεινῶν Πριγκηποννήσων καταγομένους, ὅπου καί ἄν εὐρίσκωνται σήμερον, στέλλομεν τόν στοργικόν χαιρετισμόν καί τήν ὀλοκάρδιον εὐχήν τῆς φαιδρῶς πανηγυριζούσης Γενετείρας των, μαζί μέ τήν εὐλογίαν τῆς Μητρος Ἐκκλησίας.

Ὁ Χριστός ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἀδελφοί καί τέκνα! Χρόνια πολλά!''.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου

